

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf. II. 20.527/2007/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Szűcs Péter ügyvéd (4024 Debrecen, Kossuth u. 38. fsz. 1. szám) által képviselt felperes neve ... felperesnek, az előbb Dr. Mező Éva ügyvéd által képviselt, utóbb személyesen eljáró Dr. I. rendű alperes neve ... I. rendű, az előbb Dr. Mező Éva ügyvéd, utóbb Sz. F. polgármester, a fellebbezési eljárásban Dr. Göblyösné dr. Tajti Ilona ügyvéd (4025 Debrecen, Petőfi tér 7/A) által képviselt II. rendű alperes neve ... II. rendű, az elsőfokú eljárásban F. S. ügyvezető, a fellebbezési eljárásban Erdeiné dr. Tamaskó Katalin ügyvéd (4025 Debrecen, Piac u. 26/A III/15.) által képviselt ... Kht. ... III. rendű alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 5. P. 20 393/2007/13. számú, 23. sorszám alatt kiegészített ítélete ellen a felperes által 18. és 24. sorszám, a II. rendű alperes által 21. és 26. sorszám, a III. rendű alperes által 17. és 22. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja és a felperes keresetét a III. rendű alperessel szemben elutasítja, mellőzi a III. rendű alperes kötelezését az ítélet rendelkező részének a ...ban közzétételére, valamint kártérítés, perköltség és illeték megfizetésére.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a III. rendű alperesnek 120 000 (Egyszázhuszezer) forint, az általános forgalmi adót is tartalmazó együttes első-és másodfokú perköltséget, kötelezi az I. rendű alperest, hogy 24 000 (Huszonnégyezer) forint, a II. rendű alperest, hogy 72 000 (Hetvenkettőezer) forint, mindkét esetben az általános forgalmi adót is tartalmazó fellebbezési költséget fizessenek meg 15 nap alatt a felperesnek.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy külön felhívásra térítsen meg az államnak 41 000 (Negyvenegyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes mint munkavállaló és a III. rendű alperes mint munkáltató között 2004. április 2-től 2008. december 31-ig terjedően határozott időre szóló munkaszerződés állt fenn a III. rendű alperes ügyvezetői tisztségének betöltésére. A felperes felett a munkáltatói jogokat a kinevezés és felmentés tekintetében a II. rendű alperes képviselőtestülete, az egyéb munkáltatói jogokat, mint ... polgármestere, az I. rendű alperes gyakorolta.

A III. rendű alperes felügyelő bizottsága 2005. április 27-én meghozott határozatában a felperesnek a kht. vezetésére alkalmatlanságát állapította meg, és javasolta a II. rendű alperes képviselőtestületének a felperes munkaviszonyának megszüntetését. 2005. április 29-én az I. rendű alperes a felperest állásából felfüggesztette, május 2-án a II. rendű alperes képviselőtestülete zárt ülésen meghozott határozatával a felperessel szemben fegyelmi eljárást kezdeményezett, és a II. rendű alperes alpolgármestere elnökségével és az I. rendű alperes tagságával öttagú eseti vizsgáló bizottságot állított fel. A képviselőtestület 2005. június 7. napján, majd az I. rendű alperes előterjesztésére, újratárgyalást követően 2005. július 23-án meghozott határozataiban nemlegesen szavazott az eseti vizsgáló bizottság előterjesztéseiről, nevezetesen a felperes munkaviszonyának rendkívüli felmondással történő megszüntetéséről, a felperes felfüggesztését megszüntette és visszahelyezte ügyvezetői-igazgatói munkakörébe, s megállapította, hogy a felperes ügyvezető-igazgatói tevékenysége során az önkormányzatot bűncselekménnyel okozott vagyoni hátrány nem érte.

Az I. rendű alperes 2005. június 24. napján kelt munkáltatói utasításával a felperes felfüggesztését megszüntette, egyidejűleg ügyvezetői hatáskörét és munkaköri leírását akként módosította, hogy a saját írásbeli engedélyéhez kötötte a III. rendű alperes dolgozóival kapcsolatos érdemi munkáltatói jogkörök gyakorlását, a III. rendű alperes szerződéses kapcsolataival összefüggő döntéseket, kötelezettségvállalásokat, a képviselői jog gyakorlását és a nyilatkozattételt, valamint F. S. és M. F. részlegvezetőkre vonatkozó utasítási jog gyakorlását, a részlegek dolgozóinak utasíthatóságát pedig a részlegvezetők hozzájárulásához, az utalványozást, illetőleg a pénzfelvételt és kifizetést F. S. részlegvezető írásbeli hozzájárulásához kötötte. Kötelezte a felperest, hogy minden reggel 7 órakor jelenléti ívet írjon alá, melynek ellenőrzésével F. S. részlegvezetőt bízta meg, s előírta, hogy minden munkanap reggel 8 órakor köteles az I. rendű alperesnél jelentkezni és beszámolni az előző napi tevékenységéről. E munkáltatói utasítást a II. rendű alperes alpolgármestere a III. rendű alperes munkavállalói részére nyilvánosan kihirdette.

A felperes 2005. július 1. napján a munkaviszonyát rendkívüli felmondással megszüntette és kártérítési igényt jelentett be. A Debreceni Munkaügyi Bíróság a felperesnek előbb a jelen per II. rendű, majd III. rendű alperesével szemben 2005. augusztus 12. napján előterjesztett keresete alapján meghozott, és a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság részítéletével jogerőre emelkedett részítéletében megállapította a felperes rendkívüli felmondásának jogszerűségét és kötelezte a jelen per III. rendű alperesét a felperes javára összességében 3 461 200 Ft megfizetésére átlagkereset, kártérítés és perköltség címén.

A munkaügyi perben a jelen per III. rendű alperese 2006. október 11. napján viszontkeresetet terjesztett elő, melyben eredetileg 4 516 742 Ft, majd módosított

keresetében 1 627 349 Ft kártérítés megfizetésére kérte kötelezni a jelen per felperesét a HACCP-rendszer kiépítése kapcsán el nem végzett munkálatok időbeli eltolódása miatt kalkulált többletköltség és az étterem beüzemelése miatt jelentkező bevételkiesés címén. A felperes és a III. rendű alperes között a jogerős részítleletben foglaltakra és a viszontkeresetre is kiterjedő jogerős egyezség jött létre 2007. február 6. napján, amelyben a III. rendű alperes nettó 2 600 000 Ft nem jövedelempótló kártérítés, illetve perköltség megfizetését vállalta a felperes részére.

Az I. rendű alperes a ... televízióban 2005. július 16. napján a település helyzetének értékelése mellett nyilatkozott a felperes munkaviszonyának megszűnésével kapcsolatos körülményekről is.

A ... 2005. október hó 10-i számában a felperes kezdeményezése alapján „Hajtóvadászat az ügyvezető ellen” címmel jelent meg írás B. újságíró szerzőségével. A cikkbe az I. rendű alperessel folytatott telefonbeszélgetés részletei is beépítésre kerültek olyan tartalommal, hogy az I. rendű alperes pökhendi fiatalembernek nevezte a felperest, akinek tevékenysége folytán a közérdek került veszélybe, és kár érte az önkormányzatot, továbbá, hogy az önkormányzat a munkaügyi perben viszontkeresettel él, 9,2 millió Ft kártérítést követel a felperestől.

A II. rendű alperes képviselőtestülete 2005. október 20-án meghozott határozatában felhatalmazta az I. rendű alperest, hogy a II. rendű alperes képviseletében 9 296 000 Ft és járuléka erejéig viszontkeresetet terjesszen elő a munkaügyi bíróság előtt folyamatban lévő perben.

A felperes vezetői tevékenységével szemben az I. rendű alperes által a munkáltatói jogkörében felhozott, a vizsgálatok, intézkedések indokául szolgált kifogások szerint a felperes a HACCP-rendszer kialakítására a II. rendű alperes által a III. rendű alperesnek átadott pénzeszközöket részben a munkáltató felhatalmazása nélkül, a megbízástól eltérően használta fel azzal, hogy önhatalmúlag a betervezettnél lényegesen drágább sütőpárolót építtetett be, és emiatt jelentős többletköltséggel az energiahálózat is átalakításra szorult, felróhatóan a melegítőkonyhákban és az étteremben a rendszert nem építette ki, ezért elmaradt a rendszer auditálása és az étterem megnyitása, ami a III. rendű alperesnek jelentős bevételkiesést okozott. A III. rendű alperes külső munkavégzései veszteségesek voltak, a HACCP-rendszer hiányzó munkálatainak többletköltség-igénye jelentős. Mindezek következtében a vizsgálatban felkért N. Cs. könyvvizsgáló jelentésével, illetve a munkaügyi perben a III. rendű felperes által B. S. szakértőtől beszerzett szakvéleménnyel, s a III. rendű alperes belső beszámolójával is igazoltan a III. rendű alperes gazdálkodása a felperesnek felróhatóan veszteséges volt, és ez veszélyeztette a II. rendű alperes, mint egyszemélyes tulajdonos vagyonát. A felperes kapcsolata a beosztottaival konfliktusokkal terhelt, a felperes kifogásolható vezetői stílusa, modora, az egyenlőtlen bérpolitikája miatt személyét a dolgozók többsége elutasítja.

A felperes álláspontja szerint az I. rendű alperes a választási kampányának részét képező un. válykos-projekttel szemben 2005. áprilisában kifejtett ellenvéleménye miatt a jövőbeli potenciális politikai ellenfelét látva benne szabályos hajtóvadászatot indított ellene, melynek következtében a községben a személyét illetően negatív tartalmú pletykák

indultak el, szakmai és emberi képességeinek korábbi általánosan elfogadott pozitív megítélése a hátrányára változott, a munkahelyén a helyzete ellehetetlenült, a munkaviszonya megszüntetésére kényszerült és azóta is munkanélküli. A HACCP-rendszer kialakításával és a III. rendű alperes gazdálkodása veszteségével kapcsolatos kifogások indokolatlanok és megalapozatlanok. A rendszert kialakította, azt az ÁNTSZ is átvette, a kifogásolt kisebb hiányosságok, valamint az étterem nem szerepeltek a költségvetésben, az auditálás annak jelentős költségvonzata miatt maradt el, ami a rendszer működését nem akadályozta. Az eredetileg betervezett sütőpároló helyett annak alkalmatlansága miatt szerzett be egy drágább, de jól működő és magasabb műszaki értéket képviselő készüléket. A II. rendű alperes a rendszer kialakításának költségét nettó összegben utalta át, s a hiányzó munkálatokat ezért sem tudta elvégezni. A gazdálkodás eredményét illetően a felhozott kifogások valótlanok, a III. rendű alperes mérlegadataival ellentétesek. A kht. nem profitorientált, a korábbiakban mindig veszteséges volt, a vezetőként eltöltött 1,5 év nem volt elégséges a III. rendű alperes felvirágoztatásához. A IIII. rendű alperes mérleg szerinti eredménye a vezetése alatt 12,5 millió Ft-tal javult, s ha figyelembe vesszük az elődeitől örökölt veszteségeket is, gazdálkodásának 2005. évi I. félévi mérlege plusz 6,5 millió Ft.

A felperes többször módosított keresetében a Ptk. 84. §-ának (1) bekezdése alapján kérte megállapítani, hogy az I. rendű alperes a 2005. július 16. napján elhangzott televíziós beszédében - az elsőfokú ítélet jelölése szerint - a keresetlevele I/1 - I/8. pontjaiban sérelmezett kijelentéseivel megsértette a jó hírnevét, becsületét és emberi méltóságát, a keresetlevél II/1 - II/5. pontjaiban sérelmezett kijelentéseivel megsértette a becsületét. Kérte továbbá megállapítani, hogy a III. rendű alperes - az elsőfokú ítélet jelölése szerint - a kereset III/1-3. pontjaiban megnevezett jogellenes munkáltatói eljárással és intézkedéssel megsértette az emberi méltósághoz való jogát, illetőleg a becsületét. Az I. rendű alperes a ...ban megjelent cikkben a IV/1-3. pontokban megjelölt kijelentéseivel megsértette a jó hírnevét, illetőleg a becsületét.

A Ptk. 84. §-ának (1) bekezdés b) és c) pontjai alapján kérte, hogy a bíróság az alpereseket a további jogsértéstől tiltsa el, és kötelezze őket arra, hogy az ítélet rendelkező részét 15 napon belül egy alkalommal saját egyetemleges költségviselés mellett tegyék közzé a ...ban. A Ptk. 84. §-ának (1) bekezdés e) pontja alapján kérte kötelezni a II. és III. rendű alpereseket egyetemlegesen 2 millió Ft nem vagyoni kártérítés és annak 2005. július 17. napjától számított törvényes kamata, valamint perköltség megfizetésére.

Az alperesek jogalap hiányában kérték a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását.

Az I. és II. rendű alperesek védekezése szerint a kereset I/6-7. pontja értékítéletnek minősül, a további hat pont tekintetében pedig az általuk csatolt okirati bizonyítékok igazolják az állítások valóságát. A kereset II. pontja alatt megjelölteknel az I. rendű alperes egyik esetben sem lépte túl a szabad véleménynyilvánítás kereteit. Az eltiltás indokolatlan, mert a jogsértés már nem áll fenn, az elégtételadás köre pedig a keresetnek történő helytadás esetén is a jogsértés elkövetésének, illetve a tudomásszerzésnek körével lehet csak azonos. A felperes nem vagyoni kárigényét illetően vitatták, hogy a megítélése hátrányosan megváltozott volna, s amennyiben igen, a nem vagyoni kártérítés alkalmazását az sem indokolja.

A III. rendű alperes védekezése szerint a felperes és a III. rendű alperes között fennállt munkaviszonynak a jelen polgári jogi jogvita szempontjából jelentősége nincs, a személyiségi jogok megsértése miatti objektív szankciók csak a jogsértést elkövetővel szemben alkalmazhatók. A felperes által kifogásolt magatartások nem vezethetők vissza a III. rendű alperes tevékenységére, így vele szemben kártérítési igény sem érvényesíthető. A II. rendű alperes a 2006. őszi önkormányzati választásokat követően módosított ellenkérelmében elsődlegesen a per megszüntetését kérte, hivatkozva arra, hogy az új polgármester és képviselőtestület a felperes személyiségi jogát nem sértette meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a II. rendű alperes permegszüntetési kérelmét, valamint a keresetet az I. rendű alperessel szemben a I/2. és I/7., valamint II/1 - II/4. pontjaiban egészében, a I. további pontjaiban részben és annyiban utasította el, hogy a sérelmezett alperesi kijelentések csak a jó hírnév sérelmét valósítják meg, valamint a nem vagyoni kárigény összecsúszása tekintetében részben elutasította, ezt meghaladóan a keresetnek helytadó döntést hozott a következők szerint:

Megállapította, hogy az I. rendű alperes a ... televízióban 2005. július 16. napján elhangzott nyilatkozatának azon kitételével, hogy:

I/1. „.....felperes neve sorozatosan, hát szóval megdöbbenően gátlástalanul valótlan dolgokat állított” - megsértette a felperes jó hírnevét és becsületét.

A beszédének a további, alábbi kitételeivel megsértette a felperes jó hírnevét.

I/3. „.....A kht.....gazdálkodása veszteséges.....”

I/4. „.....kárt termel felperes neve.....”

I/5. „....A HACCP-rendszer a mai napig nincs bevezetve, az ÁNTSZ-től már figyelmeztetéseket, bírságokat kaptunk.....”

I/6. „.... pénzügyi helyzetét, vagyonát, gazdálkodását kockáztatják a viselkedésükkel.”

I/8. „...Ezek a dolgozók, ott dolgozók ugye, komoly félelemben voltak tartva itt az állásukat illetően.”

A tévéinterjúban elhangzott azon nyilatkozatával, hogy:

II/5. „....Ha nem sajnálnám ezt az embert, akkor mondhatnám, hogy mulatságos a dolog, de sajnálom, mert ezzel a mentalitással a saját karrierjét emészti fel és töri derékba” - megsértette a felperes becsületét.

Megállapította, hogy a III. rendű alperes:

III/1. Megsértette a felperes emberi méltóságát és becsületét a vele szemben jogellenesen kezdeményezett, majd lefolytatott fegyelmi eljárással.

III/2-3. A 2004. június 24. napján kelt munkáltatói utasítással megsértette a felperes emberi méltóságát, annak a III. rendű alperes alkalmazottai részére történő nyilvános kihirdetésével pedig a felperes becsületét.

Megállapította, hogy az I. rendű alperes a ... 2005. október hó 10. lapszámának 4. oldalán megjelent „Hajtóvadászat az ügyvezető ellen” című cikkben az alábbi nyilatkozataival megsértette a felperes jó hírnevét:

IV/1-2. „.....Tevékenysége során a közérdek került veszélybe, kár érte az önkormányzatot.”

„....Az önkormányzat viszontkeresettel él, 9,2 millió Ft kártérítést követel károkozás címén.”

IV/3. Azzal pedig, hogy pökhendinek nevezte a fenti cikkben a felperest, megsértette a felperes becsületét.

Kötelezte az I. és II. rendű alperest, hogy az ítélet rendelkező részét annak jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül jelentessék meg saját költségükön a ...ban, és egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 1 millió Ft tőkét és annak 2005. július 17. napjától a kifizetésig járó törvényes kamatát nem vagyoni kártérítés jogcímén.

Kötelezte az I. rendű alperest 23 562 Ft, a II. rendű alperest 45 000 Ft, a III. rendű alperest 66 000 Ft perköltség megfizetésére a felperes javára.

Kötelezte az alpereseket pervesztességük arányában - a részbeni egyetemleges marasztalásukat is értékelve - a le nem rótt illeték és az állam által előlegezett költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 206. §-án alapuló mérlegelési jogkörében a kereset logikai sorrendjében a kereset I. pontjában bizonyítottanak talált fenti jogsértéseket illetően ítélete indokolásában kifejtette, hogy az I. rendű alperes e kijelentéseit a televíziós interjú szövegösszefüggéseiből megállapíthatóan a kht. gazdálkodásához és a HACCP-rendszer kiépítéséhez, illetve az e tárgykörhöz kapcsolódó felperesi nyilatkozatokhoz fűzte, s kijelentései valóságát a perben nem bizonyította.

Az elsőfokú bíróság a felperes érvelésével értett egyet abban a tekintetben, hogy az alapvetően nonprofit-jellegű, a felperes irányítását megelőző időszakban folyamatosan veszteséget termelt III. rendű alperes tevékenysége szempontjából nem annak van döntő jelentősége, hogy a felperes irányítása alatt veszteséges, vagy nyereséges volt-e a III. rendű alperes, hanem annak, hogy az esetleges veszteség ténye a felperesnek felróható-e, hiszen munkájának megítélése szempontjából a vezetői tevékenysége szakszerűségének, vagy a kellő szakmaiság hiányának van alapvető jelentősége. A veszteséges gazdálkodás, a hiányzó szakmaiság és a károkozás ténye azonban sem a munkaügyi perben előterjesztett viszontkereset kapcsán, sem a jelen perben nem nyert igazolást. Az e tárgykörben peren kívül beszerzett könyvvizsgálói jelentés és szakértői vélemény, valamint a III. rendű alperes belső kimutatása a bírói gyakorlat szerint csupán a fél véleményének minősül, és szakértő kirendelésére irányuló perrendszerű bizonyítási indítvány hiányában a II. rendű alperes által elfogadott mérlegadatokkal és beszámolókkal szemben a kifogásolt állítások valóságtartalmát nem bizonyítják. A csatolt mérlegadatok a III. rendű alperes gazdálkodásának veszteséges jellegét 2004. év és 2005. év első félévére nem igazolják, a 2003-as mérleghez képest a 2004-es mérleg javuló eredményt mutat. A HACCP-rendszer kialakítása során a tervezettnél modernebb sütő beszerzése és annak járulékos többletköltsége a beruházás teremtette többletérték folytán egymagában nem igazolja a II-III. rendű alperes vagyonának csökkenését, a felperesi döntés szakmai megalapozatlanságát. A szövegkörnyezetbe illesztetten az I. rendű alperes a III. rendű alperesnél vélelmezett veszteség tényét a felperes felróható tevékenységével hozza összefüggésbe és utóbb maga is elismerte, hogy nem állítható, hogy a vélelmezett veszteség kizárólag a felperes tevékenysége miatt keletkezett volna.

A HACCP-rendszer bevezetésére az I. rendű alperes álláspontjával szemben a költségvetéssel fedezett keretben kerülhetett csak sor, s a csatolt költségvetés csak a központi konyhákra és a melegítőkonyhákra vonatkozott, az étteremre nem, így az étteremben a rendszer kiépítésének elmaradása semmiképpen nem írható a felperes terhére. A költségvetésből egyértelműen megállapítható az is, hogy nettó összegben került kalkulálásra, így ehhez képest a nyilván bruttó összegben felmerülő költségek Áfa-vonzatát

a II. rendű alperes a III. rendű alperes részére nem biztosította. Ezért a rendszer teljes körű kialakításának elmaradása esetén sem állapítható meg, hogy az a felperesnek felróható lenne, s az I. rendű alperes burkolt tényállításának jogsértő jellege éppen amiatt állapítható meg, mert alkalmas arra, hogy azt a látszatot keltse, a HACCP-rendszer hiányosságaiért a felperes felelős.

Annyiban valósnak ítélte az I. rendű alperes állítását, hogy a felperes irányítása alatti időszakban tartott ÁNTSZ ellenőrzés során lejárt szavatosságú élelmiszer tárolása miatt 50 000 Ft minőségvédelmi bírság kiszabására került sor. Az I. rendű alperes azonban nyilatkozatában többes számban fogalmazva valótlannul figyelmeztetéseket és bírságokat említett, és kijelentése azért is jogsértő, mert összefüggést sejtet a HACCP-rendszer hiánya és a bírság ténye között, amit a csatolt okirat nem igazolt.

Való tényként állapította meg azt is, hogy a HACCP-rendszer tervezett auditálása elmaradt, így ennek kifelé történő bizonyítása nem vált megoldottá, a felperes helytálló hivatkozása szerint azonban az auditálásnak a rendszer kialakításának ténye és a hatósági ellenőrzések szempontjából jelentősége nincsen, a központi főzőkonyha tevékenységének kiegészítéséhez szükséges előzetes hatósági hozzájárulás tárgyában született ÁNTSZ tájékoztatásban felsorolt hiányosságok nincsenek összefüggésben a HACCP-rendszer kialakításával.

Az elsőfokú bíróság mérlegelése szerint az alperesek a perben nem tudták igazolni, hogy a felperes a pozíciójába történő visszakerülése esetére a kht. vele szembeforduló alkalmazottaival szemben a munkaviszony megszüntetését helyezte volna hátrányként kilátásba. Az alperes által tanúként meghallgatni kért alkalmazottak vallomása is csupán annak tényét igazolta, hogy munkahelyi konfliktusok miatt együttlendozási problémák merültek fel a felperessel szemben, s a szóbeszéd forrásául az egyes dolgozók munkatársaikat, és nem a felperest jelölték meg. A felperes felfüggesztését megelőző időszak tekintetében beigazolódott munkahelyi konfliktusok és kilátásba helyezett leépítés jellege és mértéke pedig nem tekinthető olyan kirívónak, mely megalapozta volna az I. rendű alperes azon kijelentését, hogy a kht. alkalmazottait komoly félelemben tartotta állásukat illetően a felperes.

A II/5. kitétel becsületsértő jellegét, annak cinikus, indokolatlanul bántó, lealázó hangvétele miatt állapította meg az elsőfokú bíróság, hangot adva azon véleményének, hogy kellő távolságtartás mellett az I. rendű alperes véleményét személyiségi jogsértés nélkül is megfogalmazhatta volna.

Az elsőfokú ítélet indokolása a kereset III/1-3. pontjaival kapcsolatosan kifejti, hogy a felperesnek az alperesek részéről is ismert munkaszerződése a munkajogviszonyra a Munka Törvénykönyvét rendelte alkalmazni, s az Mt. által nem szabályozott és így jogszabályi garanciákkal sem biztosított fegyelmi eljárás kezdeménye és lefolytatása, a munkavégzésből történő felfüggesztés a felperest munkatársai és a 6000 fős lélekszámú település lakossága előtt megalázó helyzetbe hozta. A megalázó jellegű fegyelmi eljárás jogellenes kezdeményezése és elhúzódása nem csupán a felperes emberi méltóságát, hanem becsületét is sértette. A 2005. június 24. napján kelt munkáltatói utasítás a felperes vezetői pozíciójához és munkaköréhez kapcsolódó jogköröket oly mértékben üresítette ki és tette abszurd módon a felperest mind beosztottai, mind az I. rendű alperes által ellenőrzött vezetővé, amely a kívüljár számára egyértelműen a felperes e munkakör ellátására való teljes alkalmatlanságát tükrözte, formálissá téve a felperes vezetői

beosztását. Az egyébként is jogsértő munkáltatói utasítás nyilvánosságra hozatalának módja is megsértette a felperes becsületét, az eljárás alkalmas volt a felperes lejáratására mind a munkatársai, mind a közvélemény előtt. E következmény bekövetkezésének esélyét az I. rendű alperes is érezhette, hisz maga is úgy fogalmazott, hogy „nem a felperes lejáratása volt a célom vele”.

Az elsőfokú bíróság a ...ban megjelent cikkben sérelmezett, a kereset IV/1-3. pontjaiban foglalt I. rendű alperesi kijelentéseket illetően az I. rendű alperes védekezésével szemben az újságíró tanúvallomását fogadta el arra vonatkozóan, hogy az újságcikk helyesen tartalmazza az I. rendű alperes kijelentéseit, melynek során értékelte azt is, hogy a cikkben foglaltak összhangban állnak kronológiailag korábban a fegyelmi eljárás során az I. rendű alperes által tett nyilatkozatok tartalmával és konkrétságával. Az I. rendű alperes a tényállításai valóságtartalmát nem igazolta, a felperes pökhendinek minősítése a becsület sérelmét jelenti. Mivel a kívül világ cselekedeteink alapján nyilvánít rólunk elsődlegesen véleményt, az I. rendű alperes azon védekezésének nincs jogi jelentősége, hogy e jelzőt a felperes viselkedésének egyes megnyilvánulására értette, és nem a személyisége általános jelzőjeként használta.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 163. §-a (3) bekezdése alapján köztudomású hátrányként fogadta el, hogy a kis lélekszámú településen a felperes ellen indult fegyelmi eljárás és felfüggesztés, majd a munkaviszony megszűnése a perbeli háttér mellett kedvezőtlen szóbeszédet váltott ki. Azt nem fogadta el, hogy a felperes személye a lakosság körében általánosan elfogadott volt, és széles körű megbecsülésnek, köztiszteletnek örvendett volna, mivel rövid idejű munkaviszonya alatt a felperes által hivatkozott, tartós tapasztalatokon alapuló megbecsülés vele szemben nem alakulhatott ki. A tanúvallomásokból is kitűnően a felperest kedvezőtlen színben feltűntető szóbeszéd alakult ki a településen 2005. évben, azóta azonban a felperes kedvezőtlen megítélése változott, amit alátámaszt az a tény is, hogy az önkormányzati képviselőválasztásokon a legtöbb szavazatot ő érte el. A felperest ért nem vagyoni hátrány kompenzálására 1 millió Ft nem vagyoni kártérítést tartott alkalmasnak a káridőponti ár-és értékviszonyok alapján.

Az I. rendű alperes nyilatkozataival kapcsolatosan az objektív szankciókat az I. rendű alperessel szemben, míg a szubjektív szankciót a Ptk. 348. §-ának (1) bekezdése alapján a II. rendű alperessel szemben találta alkalmazhatónak, a munkáltatói minőségben tett intézkedések viszonylatában az objektív és szubjektív szankciók alanyát egyaránt a III. rendű alperesben látta megállapíthatónak, és a Ptk. 344. §-ának (1) bekezdése alkalmazásával határozott a II. és III. rendű alperes egyetemleges kártérítési kötelezettségéről.

Ítélete indokolásában kifejtette, hogy az I. rendű alperes által ismétlődő jogsértés került feltárásra, az eljárások kezdeményezése a mai napig is tart, ezért az I. rendű alperessel szemben indokoltnak látta a Ptk. 84. § (1) bekezdés b) pontja szerinti objektív szankció alkalmazását, míg a c) pont alapján a felperes keresetében kért tartalom szerint és fórumon az elégtételt adó nyilatkozat közzétételét, melyre az I. és III. rendű alperest, mint a jogsértő magatartást kifejtőket kötelezte.

Az ítélet ellen irányukban a kereset teljes elutasítása és a felperes perköltségben marasztalása iránt az alperesek éltek fellebbezéssel.

Az I. rendű alperes fellebbezésének indokai szerint az elsőfokú bíróság megállapításai tévesek és jogilag megalapozatlanok. Kijelentéseinek vitatott tartalmát illetően következtetései iratellenesek, ellentmondásosak és nem bizonyítottak, a tényállás feltárása és a bizonyítás általánosságban is hiányos és egyoldalú. Nyilatkozatai és az eljárás során elhangzott tanúvallomások, valamint okiratok értékelése meglátása szerint az adott társadalmi, politikai és személyi környezettől elvontan, azokból kiemelve, esetenként részre hajlóan történt az elsőfokú bíróság részéről, ezért téves következtetésre jutott.

Fellebbezésében is fenntartotta a keresetlevél I/1. pontjában sérelmezett kijelentését, s a teljesség igénye nélkül mintegy egy oldalon keresztül idézte a felperesnek a fegyelmi eljárás során tett valótlan tényállításait, mely kijelentések a felperes részéről 2005. tavaszától kezdődően folytatódólagosan, sorozatosan, ismételten elhangzottak, és némelyekről maga is beismerte, hogy tévedett. Megítélése szerint véleménynyilvánításának hangvétele és stílusa az adott körülmények között nem volt sem túlzó, sem indokolatlan, és nem volt alkalmas a becsület, illetőleg a jó hírnév megsértésére. A felperes saját állítása szerint is eredetileg polgármester-jelöltként kívánt indulni a helyi választáson, ezért 2003-tól kezdődően mint legesélyesebbnek tartott majdani politikai ellenfelét a lehető legnagyobb nyilvánosság előtt szisztematikusan igyekezett őt lejáratni, s megnyilvánulásaira védekezésként hasonló nyomatékka kellett reagálnia. A keresetben I/3/4/5/8. szám alatt kifogásolt és terhére rótt kijelentések a szakirányú végzettséggel rendelkező munkatársai tájékoztatásán, illetőleg a kht. dolgozóitól hallottakon alapultak, a I/6. pont alatti véleményét pedig az előzményekre tekintettel indokoltan és szükségszerűen politikai véleményként fogalmazta meg a képviselők irányába, mivel többen személyes politikai érdekek által motiváltak, illetőleg érzelmi alapon döntöttek a felperes javára a munkaviszonya munkáltatói jogkörben történő megszüntetéséről szavazáskor.

A kereset II/5. pontjában megjelölt kijelentésével nem a felperest minősítette mulatságosnak, hanem a kialakult helyzetet. A politikai ellenzék ugyanis a felperessel közösen minden lehetőséget megragadott, hogy a felperes ügyével foglalkozzanak a nyilvánosság előtt és lehetőleg minél hosszabban. A felperes érdeke volt a kellő propaganda végett az ügyet mesterségesen helyi botrányvá alakítani, s a minél nagyobb nyilvánosság érdekében még arra is vállalkozott, hogy a ...al cikket írasson. Egyszerűen arra gondolt, hogy egy ilyen felesleges botrány után nehéz lesz neki munkát találnia, s a szimpla jóindulatú együttérzés nem sérthet személyiségi jogot. A ...ban megjelent cikkben neki tulajdonított kijelentések pontatlanul lettek idézve. Sérelmesnek tartja, hogy az elsőfokú bíróság az újságírónak az ő nyilatkozatával ellentétes állításait fogadta el tényként annak ellenére, hogy vallomásából kiderült, a nyilatkozatait a lap nem szó szerint közölte, a cikk tervezetét részére kérése ellenére a megjelenése előtt nem mutatta be. Vallomásában jegyzetei alapján próbálta rekonstruálni a több évvel korábbi telefonbeszélgetéseket, és több lényeges kérdésre nem tudott válaszolni, előadása hézagos volt. Tény, hogy a felperes akkori viselkedését pökhendinek minősítette, de csak véleményként, amit ma is fenntart, s ennek megalapozottsága alátámasztásaként példálózó jelleggel idézett a felperes részéről a testületi üléseken elhangzott bekiabálásokból, s az egyes beosztottaival szembeni megnyilvánulásából, valamint a felperes választási szórólapjából. Hangsúlyozta, hogy minden egyes nyilatkozatát polgármesterként a közérdek védelmében, a pozíciójából fakadó kényszerhelyzetben fogalmazta meg, s kettőjük konfliktusában az esetek többségében a felperes helyi politikai, közéleti szereplőként is fellépett, ezért reá is

vonatkozik az Alkotmánybíróság által megfogalmazott azon elvárás, miszerint a közszereplők az átlagosnál szélesebb körű toleranciára kötelezettek bírálatuk elviselése során. Az elsőfokú bíróság ítélete meghozatalakor figyelmen kívül hagyta, hogy a felperes az önkormányzati választásokon a legtöbb szavazatot kapott képviselő, így társadalmi megítélése, jó híre sérelmet nem szenvedett, a ...ban közölt cikk tartalmát még a rokonai sem hitték el, a lehető legszélesebb körű nyilvánossághoz és a botrány kiterjesztéséhez a felperes ragaszkodott, s a felperes az, aki ellene az elmúlt két évben 6-8 eljárást kezdeményezett.

A II. rendű alperes fellebbezésének indokolása szerint az I. és a II. rendű alperes sem fejtettek ki olyan mértékű jogellenes magatartást, amely a felperes életminőségét radikálisan hátrányosan megváltoztatta volna, a személyhez fűződő jogának megsértése sem a magánéletében, sem a közéleti tevékenységében nem vagyoni kárpótlást indokló hátrányt nem okozott. Az elsőfokú bíróság maga is úgy értékelte, hogy a felperessel szemben tartós tapasztalatokon alapuló megbecsülés a településen még nem alakulhatott ki, a munkaügyi perben elért pernyertessége nyomán a településen a hátrányos értékelése nyomban megkérdőjeleződött, vagy ki sem alakult. A felperes e jogsértések kapcsán tett szert nagyobb ismertségre, az ügyből politikai tőkét kovácsolt, s az önkormányzati választásokon a legtöbb szavazattal jutott be az önkormányzati testületbe. A kártérítés megállapításánál a munkaviszony megszűnéséből eredő hátrány figyelembe nem vehető, mert az a munkaügyi perben nyert orvoslást. Az a tény, hogy azóta sem tudott munkaviszonyt létesíteni, az alperesek jogellenes felróható magatartására nem vezethető vissza.

A III. rendű alperes fellebbezésének okfejtése szerint az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg a III. rendű alperes terhén a felperes személyiségi jogának megsértését a jogellenesen kezdeményezett, majd lefolytatott fegyelmi eljárással, illetőleg a vezetői jogkörét ellehetetlenítő munkáltatói utasítással és annak kihirdetésével. Ezen munkáltatói intézkedéseket ugyanis nem a III. rendű alperes hozta meg, azokra semmilyen ráhatása nem volt, a felperesnek kárt nem okozott és nem is okozhatott. Álláspontja szerint a munkáltatói jogkörben tett személyiségi jogot sértő intézkedések miatt alkalmazott objektív és szubjektív szankciók alanya csak a tényleges jogsértő és nem a III. rendű alperes lehet. E szempontból irreleváns, hogy a felperesnek a munkaügyi vitát a III. rendű alperessel, mint munkáltatójával szemben kellett megindítania, azon jelen speciális helyzetben, amikor a munkáltató és a munkáltatói jogkör gyakorlója egymástól elválik.

A felperes fellebbezési ellenkérelme helyes indokai szerint az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

Az ítéletábra a keresetet részben elutasító és a II. rendű alperes permegszüntetési kérelmét elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezést a Pp. 253. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel fellebbezés hiányában nem érintette.

Az I. és II. rendű alperesek fellebbezését alaptalannak, a III. rendű alperes fellebbezését alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megpróbálta rendszerezni az I. rendű alperes által elindított, eszkalálódott eseményfolyamatban a felperes által a személyiségi jogát sértőként értékelt kijelentéseket, munkáltatói intézkedéseket. A felek nyilatkozatainak és a bizonyítási eljárás adatainak a Pp. 206. §-a (1) bekezdésének megfelelő, a peres iratokkal alátámasztott logikus és okszerű mérlegelése eredményeként megalapozott ítéleti tényállást állapított meg, melyre alapítottnan - ténybeli és jogi indokaira is kiterjedően - helyesen és jogszerűen határozott az I. és II. rendű alperesek marasztalásáról. A döntésnél irányadó jogszabályi rendelkezéseket helyesen értelmezve és alkalmazva minősítette a fellebbezett körben az I. rendű alperes egyes megnyilatkozásait a felperes jó hírnevét, illetve becsületét sértőnek, s a jogsértés megállapításán túl megalapozottnan határozott az I. rendű alperes további jogsértéstől eltiltásáról. Az I. rendű alperes részéről joggal látta fennforogni a jogsértés megismétlésének veszélyét, amit az I. rendű alperes fellebbezésének tartalma, korábbi kijelentéseinek, véleményeinek változatlan fenntartása is megerősít.

Az I. rendű alperes a televízióban és sajtóban polgármesterként, a szabad véleménynyilvánítás kereteit túllépve tájékoztatta a közvéleményt a felperes munkaviszonyának megszűnésével kapcsolatosan. A közvélemény tájékoztatása során bárkiről és bámiről lehet véleményt nyilvánítani, a Ptk. 75. §-a (1) bekezdésén alapuló egységes elvárás azonban, hogy az tárgyilagos, tárgyyszerű tényekkel alátámasztott, vagy alátámasztható, egyéni indulatoktól, személyes érzelmektől mentes legyen, s az I. rendű alperes jogsértő kijelentései e követelménynek nem felelnek meg.

Az I. rendű alperes által használt azon jelzőhalmaz, hogy a felperes sorozatosan megdöbbszentően, gátlástalanul valótlan dolgokat állított a fegyelmi eljárás során, már nem véleménynyilvánítás, hanem a felperes személyiségét, jellemét minősítő olyan tényállítás, amely a felperest gátlástalan, szavahihetetlen embernek tünteti fel, mely tényállítás valósága - az elsőfokú ítélet helyes indokai szerint - a perben nem bizonyosodott be.

A felperes ilyen összegző minősítése még az egyes konkrét felperesi állítások vitathatósága, a fellebbezésben példálózóan megismételt felperesi védekezés bizonyított valótlansága esetén is megvalósítaná aránytalanul túlzó, indokolatlanul bántó, megalázó kifejezőmódja miatt a felperes személyiségi jogának sérelmét.

Az I. rendű alperes a felperesnek a fegyelmi eljárásban a vele szemben felhozott - még bűncselekmény gyanúját is felvető - vádakkal szembeni védekezése alapján minősíti a felperest, elvitatva ezzel tőle a jog szerint is igazmondási kötelezettséggel nem terhelt védekezés jogát.

A bizonyítás kötelezettsége az alperesen volt, s az elsőfokú bíróság megalapozott megállapítását osztva sem a kht. gazdálkodásának veszteségessége, sem a felperes felróható károkozása, az önkormányzat vagyonának, gazdálkodásának felróható kockáztatása, a dolgozók félelemben tartása az állásukat illetően a perben nem nyert igazolást. Az elsőfokú bíróság nem a felperes előadását, hanem a II. rendű alperes közgyűlése által jóváhagyott mérlegadatokat fogadta el tényként, s arra alapítva állapította meg, hogy a felperes ügyvezetése idején a mérleg adatai javuló tendenciát mutattak, és 2005. első félévére veszteséget nem igazoltak. N. I. közigazgatási irodavezető és Sz. B. E. főkönyvelő tanúkénti meghallgatását indokoltan mellőzte, s az egységes ítélezési gyakorlatnak megfelelően minősítette az általuk készített kimutatást, miként a peren kívüli szakértői véleményt is csupán véleményként. Az I. rendű alperes szolgáltatta bizonyítékok

más-más, a számviteli törvénytől eltérő szempontok szerint készültek, miként a felperes eredményszámítása is, s ennek tudható be, hogy a különböző személyek különböző, széles skálán mozgó számszaki eredményre jutottak. A III. rendű alperes megnevezett dolgozói által kimutatott 9,2 millió Ft veszteség ellenére a munkaügyi perben csak 4,5 millió Ft-ra emelt viszontkeresetet, majd azt is leszállította 1,6 millió Ft-ra. A bíróság nem rendelkezik a III. rendű alperes gazdálkodása eredményességének megítéléséhez szükséges szakértelemmel, s az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor az eléje tárt adatokból a tényállás megállapításakor a mérleg adataira támaszkodott.

A felperes az ellene folyt vizsgálat során alappal tulajdonított az I. rendű alperesnek olyan tevékenységet, vagy utasítást - mint pl. a felügyelő bizottság összehívása, a szimpátiaszavazás kezdeményezése, a munkáltatói intézkedésnek a dolgozók előtti kihirdetése -, amit személyesen nem ő vitelezt ki, az azokkal való akarategysége, támogatása azonban a per adatai szerint vitathatatlanul fennállt. Amennyiben az I. rendű alperes konkrét tevőlegességét illetően a tévedése az eljárás során beigazolódott, azt a felperes el is ismerte.

Megalapozottak az elsőfokú bíróságnak a HACCP-rendszer bevezetésével kapcsolatos megállapításai is.

E rendszer az élelmiszer-egészségügyi előírásokat nem helyettesíti, nem technológiai folyamat, hanem egy olyan élelmiszerbiztonsági kockázat-kezelőrendszer, amely önmagában, vagy a teljes körű minőségbiztosítás minőség-biztosítási rendszer részeként is alkalmazható. Lényege, a még ki nem zárható mikrobiológiai veszélyek azonosítása és a kockázatok becslése mellett azoknak a kritikus szabályozási, ellenőrzési, beavatkozási pontoknak a kiválasztása, felügyelete, ellenőrzése és ezek eredményeinek dokumentálása, ahol a veszély kialakulásának a megelőzése a leghatékonyabban valósítható meg. A HACCP-rendszer tehát egy kockázatcsökkentést célzó logisztikai folyamat. A költségvetésben az étterem nem szerepelt, a felperesnek a központi konyhát és a melegítőkonyhákat kellett felújítania, s a munkálatokat mindaddig végezte, amíg a II. rendű alperes által nettó összegben átutalt pénz a költségeket fedezte, sőt a ráfordítások összege N. Cs. véleményével is igazoltan azt meg is haladta. Az alperes nem bizonyította, hogy a felperes az e célra utalt összeget nem rendeltetésszerűen használta volna fel, vagy figyelmen kívül hagyta volna a rendszer kiépítésére vonatkozó előírásokat. A tervezettől eltérő sütő pároló beszerzése a felperesnek vezetői jogkörében meghozható szakmai döntése volt, s nem róható fel, hogy a jobb minőségű eszköz beépítését választotta. Az auditálás hiánya a rendszer működésének nem volt akadálya, a hatósági ellenőrzés az ÁNTSZ és a Fogyasztóvédelmi Felügyelőség jogkörébe tartozott, ezért B. J. rendszergazda írásos szakvéleménye a felperes felróható mulasztásának bizonyítására nem alkalmas.

Az I. rendű alperes a tévéinterjúban - fellebbezésével ellentétben - a kereset II/5. pontjában sérelmezett kijelentését a felperes személyére, és nem a szituációra vonatkoztatta. A kialakult helyzet közel sem volt mulatságos, számos hátrányos hatása volt az esemény szereplőire, a mikro-és makrokörnyezetre egyaránt. Az I. rendű alperes a felperes személyét minősítette mulatságosnak, pejoratív, lekezelő megfogalmazásban.

Megalapozott az elsőfokú bíróság ítélete a ... cikkében sérelmezett kitételeket illetően is. Az I. rendű alperes nem indított sajtó-helyreigazítási pert, s a tanúként meghallgatott újságíró is megerősítette, hogy az I. rendű alperes nyilatkozatát tartalmában hűen közvetítette. Az I. rendű alperes a felperes részéről a közérdek veszélyeztetését, a II. rendű alperes károsodását a 9,2 millió Ft veszteséget illetően állításait még a fellebbezésben is fenntartotta. A felperes pökhendi minősítését pedig kifejezetten is elismerte, ami véleményként indokolatlanul bántó, lealázó, szükségtelen hangulatkeltő, a felperes személyiségét, emberi tulajdonságát érintő tényállítás tartalommal bír.

Az I. rendű alperes álláspontjától eltérően a jogsértés idején a felperes attól, hogy közéleti aktivitást mutatott társadalmi, szociális, szociológiai kérdésekben véleményeket fogalmazott meg és adta a helyi újságban is közre, még nem vált közszereplővé, a közszereplőkkel szembeni átlagost meghaladó tolerancia tőle nem volt elvárható.

A személyiség védelemnek a Ptk. 84. § (1) bekezdés a - c) pontjaiban meghatározott eszközei objektívek, a személyiségi jogsértés a jogsértő vétkességétől, felróhatóságától függetlenül orvosolandó. Ezért az I. rendű alperest nem menti, hogy a televíziós interjúban elhangzott kijelentései másoktól kapott információkon alapultak, s ő azokat csak artikulálta.

A felperes személyes indíttatásai a kereset elbírálásakor indifferensek voltak. A felperest a munkajogviszonyával összefüggésben, az I. rendű alperes, mint munkáltatói jogkör gyakorló részéről érte jogsérelem. Az I. rendű alperes által sem vitatott ama tény, hogy a munkáltatói jogkörét és a politikai funkcióját nem tudta szétválasztani, a munkáltatói jogkörében az e jogosítványa által biztosított formáljogi lehetőségeket felhasználva lépett fel a felperessel, mint potenciális politikai riválisával szemben, az I. rendű alperest magatartása jogkövetkezményei alól nem mentesítheti, már csak az objektív szankciók (jogsértés megállapítása, eltiltás, elégtételadásra kötelezés) felróhatóságtól független alkalmazhatósága okán sem.

A III. rendű alperes speciális jogi helyzetében a munkaügyi perekben követett - s kizárólag jogértelmezésen alapuló - azon joggyakorlat, hogy a munkavállaló a pert a munkáltató, s nem a munkáltatói jogkör gyakorló ellen indíthatja meg, a munkáltatói jogkör gyakorlójának jogellenes intézkedése jogkövetkezményeinek a munkajogviszony sajátosságaiból fakadó specifikuma indokolja, ami a polgári jogi jogviszonyban nem irányadó. A személyiségi jog megsértése polgári jogi jogviszonyt teremt a jogsértő és a személyiségi jogában megsértett jogalanyok között, a jogsértés objektív szankciói - eltérő jogszabályi rendelkezés hiányában - saját személyében a jogsértőt terhelik. Az alkalmazott a munkajogviszonyával összefüggésben elkövetett személyiségi jogsértés szubjektív szankciója alól csak a Ptk. 348. §-a (1) bekezdésének kifejezett eltérő szabályozása miatt mentesül a kártérítésnek a Ptk. 339. § (1) bekezdésében szabályozott általános feltételeinek fennforgása ellenére is.

Helytálló a III. rendű alperes azon védekezése, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlójának eljárására, intézkedéseire kihatása nem volt, a felperes személyiségi jogát nem sértette meg, a felperessel szemben lefolytatott fegyelmi eljárásért és a felperest a vezetői tiszttségében ellehetetlenítő munkáltatói intézkedésért és annak a dolgozók előtti

kihirdetéséért sem objektív, sem szubjektív helytállási kötelezettség nem terheli. A felperes és a III. rendű alperes között személyiségi jogsérelemből eredően polgári jogi jogviszony nem áll fenn, ezért az elsőfokú bíróság a III. rendű alperest tévesen marasztalta.

Ezért az ítéletábra csak megjegyzi, hogy nem vitatható el a munkáltató azon joga, hogy a dolgozójával szemben - ha jogsértés gyanúja áll fenn - vizsgálatot kezdeményezzen és folytasson le, a vizsgálat az Mt-ben szabályozott és megengedett rendkívüli felmondás megalapozott gyakorlásához is elengedhetetlen. Önmagában tehát a vizsgálat ténye a dolgozó személyiségi jogát nem sértheti, a jogsérelem megállapításához a vizsgálatához kapcsolódóan ezen túlmutató tényállási elem szükségeltetik.

A III. rendű alperes helytállási kötelezettsége hiányában a felperest az I. rendű alperes megállapított jogsértéseivel okozati összefüggésben ért nem vagyoni hátrányért a Ptk. 84. §-ának (1) bekezdés c) pontja, 339. §-ának (1) bekezdése és 348. §-ának (1) bekezdése alapján kizárólagosan a II. rendű alperes köteles helytállni, s az elsőfokú ítélet kártérítésre kötelező rendelkezése a felelősség jogalapját és összepszerűségét illetően is megalapozott.

A II. rendű alperes fellebbezési érvelésétől eltérően sem a tételes jogi szabályozás, sem a bírói gyakorlat ma már nem követeli meg a tartós és jelentős életminőségbeli romlást a nem vagyoni kártérítés jogalapjának megállapításához. A következetes ítélezési gyakorlat szerint önmagában a személyiségi jogsértés inmateriális hátrányt jelent a sérelmet elszenvedőnek, s a közmegítélés szerinti hátrányokra az elsőfokú ítéletben is hivatkozott Pp. 163. §-ának (3) bekezdése alapján bizonyítási kötelezettség sem áll fenn, a bíróság hivatalos tudomása alapján megállapíthatja a jogsértéssel általánosan elfogadottan együtt járó hátrányokat. A felperes mindössze 1,5 évig töltötte be vezetői tisztségét, s ennyi idő alatt általánosan elfogadott egységes megítélése sem pozitív, sem negatív vonatkozásban nem alakulhatott ki. A közvéleményt az I. rendű alperesnek a felperes személyiségét negatív színben feltüntető, a vezetői alkalmasságát, megbízhatóságát, szavahihetőségét megkérdőjelező, a közt megkárosítására utalásokat tartalmazó televíziós és sajtónyilatkozata fókuszálta a felperes személyére, s ennek hatására a településen a közvéleményt megosztó szóbeszéd alakult ki a felperes személyét illetően. Az I. rendű alperes jogsértő magatartása a felperest hosszú távon megfosztotta személyisége integrativitásától, s noha az önkormányzati választásokra a megítélése kedvezően változott, a helyzet változatlanul polarizált. Tükröződik ez abban is, hogy azért nem indult polgármester-jelöltként, s noha a legtöbb szavazatot ő kapta, azért nem válhatott alpolgármesterré, vagy a pénzügyi bizottság elnökévé, mert rávetült a korábbi gyanú árnyéka, ami a közéleti tevékenységét, személyisége megítélését még hosszú ideig befolyásolja.

Az ítéletábra a kifejtett indokokra figyelemmel az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletének fellebbezett részét részben, a III. rendű alperes marasztalása tekintetében változtatta meg a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a rendelkező rész szerint.

A felperes a sikertelen perindítása következtében köteles a pernyertes III. rendű alperes javára együttes első-és másodfokú per költséget fizetni, míg alaptalan fellebbezése következtében az I. és II. rendű alperes tartozik a felperes javára fellebbezési eljárási költséget fizetni a rendelkező rész szerinti összepszerűségben, melyről az ítéletábra a Pp.

78. §-ának (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM. sz. rendelet rendelkezéseit alkalmazva határozott.

Az ítéltábla az I. rendű alperes vonatkozásában a fellebbezési pertárgy-értéket az Itv. 39. § (1) bekezdés c) pontja, és 40. §-ának (1) bekezdése alapján az I. rendű alperes jogsértő eljárásainak számához igazodóan 800 000 Ft-ban határozta meg, s miután az I. rendű alperes a per tárgyi illeték-feljegyzési joga ellenére 7 000 Ft illetéket lerótt, a hiányzó 41 000 Ft illeték megtérítésére kötelezte külön felhívásra az állam javára a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 15. §-ának (1) és (3) bekezdései alapján.

A felperes költségmentessége folytán a sikertelen keresetére eső kereseti és fellebbezési illetéket, illetőleg a II. rendű alperes személyes illetékmentessége folytán a II. rendű alperest terhelő kereseti és fellebbezési illetéket az állam viseli.

D e b r e c e n, 2007. november hó 30.

Dr. Csiki Péter sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Bélteky Erzsébet sk. előadó bíró, Süliné dr. Tózsér Erzsébet sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő